

ligere parter m.v., og dermed supplere eller ændre allerede indgåede aftaler. De lokale myndigheder kan dog alene gøre dette i situationer, hvor sigtet er en øget fælles udnyttelse og kan således ikke bruge hjemmelen hertil til i øvrigt at gribe ind i de kommercielt aftalte vilkår for fælles udnyttelsen.

Det følger af stk. 3, at påbud alene kan udstedes i sager hvor den ansøgende part anmoder om udstedelse af påbud og parten samtidig har sandsynliggjort, at det ikke har været muligt at indgå en aftale om fælles udnyttelse. Ved påbud iværksat på landzone- eller bygningsmyndighedens initiativ skal parterne ikke opfylde dette krav.

Påbud om fælles udnyttelse skal rettes til såvel ejere som lejere m.v. af masten. Påbudet indebærer således alene en forpligtelse for disse parter til at give adgang til fælles udnyttelse. Den ansøgende part er således ikke forpligtet til at fælles udnytte masten.

Påbud om at give adgang til fælles udnyttelse vil således, for den part, der har fremsat anmodning om etablering af egen mast, kunne udgøre et alternativ til et afslag på at etablere egen mast i det pågældende geografiske område. Ligeledes vil et påbud som nævnt være et muligt alternativ til et afslag på en ansøgning om tilladelse til at udnytte andre eksisterende konstruktioner til at opsætte antennesystemer på, såfremt de lokale myndigheder ud fra plan- og naturbeskyttelseslovgivningen ikke finder det hensigtsmæssigt, at give tilladelse til udnyttelse af disse konstruktioner.

Landzonemyndigheden kan anvende påbudsbestemmelsen i forbindelse med sager i landzone, jf. § 34, i lov om planlægning, om zoneinddeling af landet. Bygningsmyndigheden kan anvende påbudsbestemmelsen i forbindelse med sager i byzone eller i sommerhusområder, jf. § 34, i lov om planlægning.

Fælles udnyttelse kan kun påbydes, såfremt fælles udnyttelse af den pågældende mast er teknisk mulig, jf. henvisningen til § 2, stk. 4. Se bemærkningerne hertil.

I sager om fælles udnyttelse hvor de lokale myndigheder stilles overfor flere parallelle anmodninger om fælles udnyttelse, bør der, i det omfang dette er nødvendigt, ske en prioritering af etablering af antennesystemer til fordel for udbydere af offentlige telenet eller teletjenester samt virksomheder, der i henhold til lov om radio- og fjernsynsvirksomhed har tilladelse til landsdækkende radio- eller tv-virksomhed via det jordbaserede sendenet. Endvidere kan der i visse situationer være tale om at give sidstnævnte selskaber forrang for udbydere af offentlige telenet eller teletjenester, såfremt disse har et videregående dækningskrav, der skal opfyldes.

Det fremgår af stk. 2, at bestemmelsen i stk. 1 tilsvarende finder anvendelse ved påbud om fælles udnyttelse af bygninger m.v. tilhørende master til radiokommunikationsformål, i det omfang en sådan fælles udnyttelse er en del af den pågældende udnyttelse af masten. Påbud om fælles udnyttelse af master til radiokommunikationsformål omfatter derved, udover adgang til placering af sende- og modtageudstyr på selve masten, også adgang til opstilling af eget udstyr i tilhørende bygninger, brug af adgangsveje m.v., ligeledes i det omfang dette er teknisk muligt.

Med hensyn til tilhørende bygninger m.v. forudsætter et krav om fælles udnyttelse, at der er mulighed for fysisk adskillelse af de pågældende parters udstyr, og at der kan etableres særskilt adgang til de forskellige involverede parters udstyr, jf. § 2, stk. 4, nr. 4.

Adgang til fælles udnyttelse af master omfatter ikke en eventuel fælles udnyttelse af de på masten placerede antennesystemer.

Påbud om at give adgang til fælles udnyttelse forudsætter endvidere, at der er klarhed over, hvilken betaling der skal ske herfor, og at det er muligt at sikre den fornødne adgang til udnyttelse af tredjemands arealer, som grundlag for de pågældende maste- eller antennekonstruktioner. M.h.t. adgang til tredjemands arealer kan dette ske enten gennem aftale herom eller via ekspropriationsbestemmelsen i § 15, som dog kun kan anvendes af udbydere af offentlige telenet eller teletjenester, samt af virksomheder der udbyder landsdækkende radio- eller tv-virksomhed via det jordbaserede sendenet, jf. § 15, stk. 3.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets §§ 5-6 og bemærkningerne til disse bestemmelser, hvoraf fremgår, at afklaring af ovennævnte er en forudsætning for, at de lokale landzone- eller bygningsmyndigheder kan udstede påbud om at give adgang til fælles udnyttelse.

Den der ikke efterkommer påbud udstedt i medfør af stk. 1 og 2 kan straffes med bøde, jf. § 25, stk. 1, nr. 1.

Til § 4

Bestemmelsen skal sikre, at fælles udnyttelse af de meget høje master ikke efterfølgende umuliggør opsætning af radio-tv antennesystemer, der er nødvendige for at sikre det offentlige udbud af radio/tv-tjenester.

Til stk. 1

Det følger af bestemmelsen, at landzone- og bygningsmyndighedens afgørelse skal baseres på de i Telestyrelsens database indeholdte oplysninger om de fremtidige radiodækningsplaner for de virksomheder,